

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LÓDŹ, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; LÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; LUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 485. Zarządzenie o nadaniu orderu Orła Białego.

Poz. 486. Obwieszczenie Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 19 listopada 1936 r. o wolnym stanowisku sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Poz. 487. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 16 listopada 1936 r. w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okręgowego w Bielszowicach.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1936 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 listopada 1936 r. Nr 86, poz. 601).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

485.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 136), ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 346), oraz dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 424) nadaje:

ORDER ORŁA BIAŁEGO

księdzu dr Adamowi Stefanowi Sapieżu, Księciu Arcybiskupowi Metropolie Krakowskiemu, za wieloletnią pracę dla Państwa i wybitne zasługi społeczne.

Warszawa, dnia 24 listopada 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Stawoj Składkowski.

—oOo—

486.

OBWIESZCZENIE

Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego

z dnia 19 listopada 1936 r.

o wolnym stanowisku sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Na podstawie art. 31 prawa o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 806) podaje do wiadomości, że w Najwyższym Trybunale Administracyjnym jest wolne jedno stanowisko sędziego, o które mogą ubiegać się kandydaci odpowiadający warunkom wyszczególnionym w art. 29 wymienionego wyżej prawa i w tym celu składać podania wraz z dokładnym życiorysem na moje ręce, Warszawa, ulica Miodowa 24, w terminie trzytygodniowym, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w dziale urzędowym „Monitora Polskiego”.

Podania kandydatów na sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego wniesione przed ogłoszeniem niniejszego obwieszczenia a obecnie niepodtrzymane nie będą rozpatrywane.

Pierwszy Prezes

Najwyższego Trybunału Administracyjnego:
(—) Br. Helczyński.

487.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 16 listopada 1936 r.

w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okręgowego w Bielszowicach.

Na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) zarządzam zgodnie z uchwałą Rady Gminnej w Bielszowicach z dnia 15 maja 1936 r., że w gminie tej na prowadzenie przemysłu okręgowego, wymienionego w art. 45 L. 1 i 3 prawa przemysłowego, potrzebne jest osobne zezwolenie (wiza) właściwej władzy przemysłowej, tj. Starostwa w Katowicach, o ile licencja wydana jest przez inną władzę przemysłową.

Zarządzenie to ogłasza się w Gazecie Urzędowej Wojew. Śląskiego i w Monitorze Polskim.

Nadto zarządzenie to winno być uwidocznione na tablicy urzędowej gminy Bielszowice przeznaczonej na obwieszczenia.

Wojewoda:

w/z m. p. (—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.

—oOo—

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 9 listopada 1936 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 455) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) art. 91 uchyla się;
- 2) po rozdziale XV dodaje się rozdział XV A w brzmieniu następującym:

„Rozdział XV A.

Zastępczy powszechny obowiązek wojskowy.

Art. 98 a.

Zastępczy powszechny obowiązek wojskowy polega na obowiązku bezpłatnego wykonywania pracy dla celów obrony Państwa oraz potrzeb gminy lub gromady, mających związek z tą obroną.

Art. 98 b.

Zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu podlegają:

- a) uznani za zdolnych do służby w pospolitym ruszeniu z bronią lub bez broni (kat. C lub D), z wyjątkiem osób, które przesłużyły czynnie w wojsku ponad 5 miesięcy, oraz osób wymienionych w art. 57;
- b) zwolnieni częściowo od służby wojskowej w myśl art. 62 ust. 3 i 4;
- c) zaliczeni do rezerwy w myśl art. 75 — od dnia, w którym ukończyli 25 lat życia.

Art. 98 c.

Zastępczy powszechny obowiązek wojskowy powstaje z dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, następującego po tym roku, w którym:

- a) osoby określone w art. 98 b lit a) zostały zaliczone do pospolitego ruszenia,
- b) osoby określone w art. 98 b lit. b) zostały przeniesione do rezerwy,
- c) osoby określone w art. 98 b lit. c) ukończyły 25 lat życia — i trwa przez lat 5.

Osoby podlegające zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu wykonują pracę przez 6 dni w roku.

Art. 98 d.

Od obowiązku wykonywania pracy będą zwalniane osoby:

a) niezdolne z powodu choroby lub ułomności fizycznej do żadnego rodzaju prac, wykonywanych z tytułu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego;

b) przebywające poza granicami Państwa;

c) których powołanie do pracy mogłoby spowodować istotną szkodę dla interesu publicznego lub dla ważnego interesu prywatnego.

Zwolnienie od obowiązku wykonywania pracy może być udzielone tylko na czas trwania uzasadniających je okoliczności faktycznych.

Obowiązek wykonywania pracy, nie wykonany w ciągu jednego roku wskutek udzielonego zwolnienia lub wskutek niepowołania do pracy, nie przechodzi na lata następne.

Art. 98 e.

Osoby podlegające obowiązkowi pracy w razie nieusprawiedliwionego niestawienia mogą być sprowadzone przymusowo.

Art. 98 f.

Osoby podlegające obowiązkowi pracy będą powoływane do wykonywania takich robót, do jakich są fizycznie zdolne, a nadto — w miarę możliwości — jakie odpowiadają ich szczególnym kwalifikacjom.

Powołani do wykonywania pracy posługują się własnymi narzędziami, jeżeli je posiadają.

Powołani do wykonywania pracy w miejscowości leżącej poza granicami gminy miejsca zamieszkania i oddalonej od tego miejsca więcej niż o 5 klm mają prawo do zakwaterowania, wyżywienia oraz bezpłatnego przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Opieki Społecznej i Skarbu, określi przypadki, w których ze względu na szczególne okoliczności służyć będzie prawo do zakwaterowania, wyżywienia i bezpłatnego przejazdu również powołanym do wykonywania pracy w granicach gminy miejsca zamieszkania.

Art. 98 g.

W sprawach długości dnia pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy stosuje się przepisy ustawodawstwa o pracy.

Powołanie do wykonywania pracy pociąga za sobą w zakresie umowy o pracę i stosunku służbowego te same skutki, jak powołanie na ćwiczenia wojskowe.

W zakresie świadczeń na wypadek utraty zdolności zarobkowej, kalectwa lub śmierci wykonywanie pracy z tytułu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego uważane będzie za równoznaczne z pełnieniem czynnej służby wojskowej.

Art. 98 h.

Organizację pracy, sposób i czas powoływania do niej i jej wykonywania, warunki i sposób zwalniania od jej wykonywania oraz tryb ustalania planu robót określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Spraw Wojskowych oraz innymi interesowanymi ministrami.

3) po art. 101 dodaje się art. 101 a w brzmieniu następującym:

„Art. 101 a. Kto uchyla się od obowiązku wykonywania pracy albo wykonywa ją nienależycie, podlega karze aresztu do 2 tygodni i grzywny do 500 złotych albo jednej z tych kar.”

4) po art. 115 dodaje się art. 115 a w brzmieniu następującym:

„Art. 115 a. Grzywny, wymierzone na podstawie ustawy niniejszej, wpływają na Fundusz Obrony Narodowej.”